

๒๙

ปล่อยชีวิต

การปฏิบัติศาสนาหรือนับถือศาสนา ถ้าว่าศึกษาไม่ได้
หลักพระพุทธศาสนาแล้ว จะนับถือไปสัก ๕๐ ปีก็เอาเรื่องไม่ได้
ถ้าได้หลักแล้วจึงจะเอาเรื่องได้

เพราะฉะนั้นวัดปากน้ำได้หลักแล้ว **ต่อไปหมดประเทศ**
ไทยจะต้องถือเอาวัดปากน้ำนี้เป็นหลักในทางปฏิบัติ ส่วน
ปริยัตินะไม่ต้องเอาวัดปากน้ำ วัดปากน้ำต้องไปเอาเขามาอีก
เอามาจากตำรับตำราที่เขาตั้งไว้เป็นหลักสูตรในประเทศไทย
ถึงกระนั้นปริยัติวัดปากน้ำก็ไม่แพ้ฝั่งพระนคร ชนะฝั่ง
พระนครหลายวัด เหลือไม่กี่วัดที่จะล่งล้าไป

แต่ส่วนปฏิบัตินั้นชนะหมดทั้งประเทศไทย วัดใดวัด
หนึ่งสู้ไม่ได้ เพราะวัดใดวัดหนึ่งสั่งสมพวกมีธรรมกายมากไม่
ได้เหมือนวัดปากน้ำ

วัดปากน้ำสั่งสมมากเวลานี้ ขนาด ๑๐๐ ขาดเกินไม่มาก

ทั้งอุบาสก อุบาสิกา พระ เณร ๑๐๐ ขาดเกินไม่มาก หรือจะ
กว่าก็ไม่รู้ แต่ว่ายังไม่ได้สำรวจถี่ถ้วน แล้วจะสำรวจให้ดูว่ามี
เท่าใด มากอยู่แล้วพวกที่ปฏิบัติใช้ได้ทีเดียว

**ที่ใช้ได้อย่างสูงนั้นผู้เทศน์ต้องคอยคุม ถ้าไม่คุมละก็
ไปสูงไม่ได้ มารมันปัดลงต่ำเสีย มันแนะนำให้วางเป้าหมายใจ
ต่ำเสียไม่จรดอยู่ที่เป้าหมายใจต่ำ ที่ผู้เทศน์คอยคุมไว้ละก็ถูก
เป้าหมายใจต่ำ ตรงกันข้ามกับพวกพญามาร**

ถ้าว่าไม่คุมไว้แล้วเป็นลูกศิษย์พญามารเสียแล้ว มาร
เอาไปใช้เสียแล้วอย่างนี้มาก

**เหตุนี้เมื่อมาพบของจริงเช่นนี้แล้ว ทั้งพระทั้งเณร
ทั้งอุบาสกอุบาสิกา ควรปล่อยชีวิต คั่นเอาของจริง รักษา
ของจริงไว้ให้ได้**

เมื่อได้แล้วละก็ จะยิ้มในใจของตัวอยู่เสมอไป ไม่มีความ
เดือนร้อนใดๆ เห็นว่าพระพุทธศาสนานี้เป็นนิยานิกรรมจริง
นำสัตว์ออกจากทุกข์ได้จริงในปัจจุบันทันตาเห็นทีเดียว

ธรรมรักษาผู้ประพฤดิธรรม

๑๒ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๗